

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 august 1997

SUMAR

Nr.	Pagina
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
44.	— Ordonanță privind transporturile rutiere..... 1-8

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind transporturile rutiere

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. h) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe constituie cadrul general pentru organizarea și efectuarea în siguranță a transporturilor rutiere pe teritoriul României, pentru asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a transporturilor rutiere de persoane și mărfuri, cu respectarea principiilor liberei concurențe și a măsurilor de protecția mediului înconjurător, a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice, și pentru satisfacerea necesităților de apărare a țării.

(2) Statul sprijină dezvoltarea și funcționarea transportului rutier public, garantează libera inițiativă și autonomia operatorilor de transport și asigură condițiile unui mediu concurențial normal între modurile de transport și între diferitele categorii de operatori de transport rutier.

(3) În toate raporturile generate de activitatea de transport rutier și în activitățile conexe acesteia, protecția vieții umane și a mediului este prioritară.

Art. 2. (1) Prin *transport rutier* se înțelege orice operațiune de transport care se realizează cu vehiculele rutiere, pentru deplasarea persoanelor, mărfurilor și bunurilor, chiar dacă vehiculul rutier este pe o anumită porțiune a drumului transportat la rândul său pe/de un alt mijloc de transport; operațiunile și serviciile adiacente sau conexe transporturilor rutiere sunt considerate operațiuni de transport rutier.

(2) Prin *operator de transport rutier* se înțelege orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, ce deține în proprietate sau are închiriate vehicule rutiere și care efectuează transporturi rutiere interne și/sau internaționale, direct sau prin intermediar, ori prin asociere cu alte persoane fizice sau juridice.

(3) Prin *operator de transport român* se înțelege orice operator, astfel cum a fost definit la alin. (2), cu sediul, domiciliul sau reședința în România, iar cetățenii străini să aibă și drept de muncă în România.

(4) Prin *operator de transport rutier străin* se înțelege orice operator de transport, astfel cum a fost definit la

alin. (2), care are sediul sau domiciliul în străinătate și care este autorizat să efectueze transporturi rutiere internaționale.

Art. 3. — (1) Termenii specifici utilizați în cuprinsul prezentei ordonanțe și în toate actele normative specifice transporturilor rutiere, elaborate potrivit prezentei ordonanțe, sunt definiți în anexa nr. 1.

(2) Clasificarea categoriilor și tipurilor de transport rutier se prezintă în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Ministerul Transporturilor, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere și reprezintă, în sensul prezentei ordonanțe, *autoritatea competentă* care asigură realizarea, modernizarea, dezvoltarea și siguranța transporturilor rutiere.

(2) Ministerul Transporturilor, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, are următoarele atribuții:

a) elaborează strategiile de dezvoltare a activităților de transport rutier;

b) elaborează reglementări specifice în domeniul transporturilor rutiere;

c) elaborează programe de dezvoltare și modernizare a sistemului național de transport rutier, de siguranță rutieră și de protecție a mediului;

d) asigură condițiile unui mediu concurențial normal în activitatea de transport rutier, în corelație cu celelalte moduri de transport;

e) stabilește norme obligatorii pentru operatorii de transport;

f) stabilește condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere, precum și metodologia de omologare pentru circulație a autovehiculelor și remorcilor și cea de inspecție tehnică periodică a acestora;

g) stabilește condițiile tehnice și metodologia de omologare și certificare a echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor pentru vehicule rutiere;

h) asigură controlul respectării reglementărilor specifice de către utilizatorii infrastructurilor și de către operatorii de transport rutier;

i) asigură dezvoltarea cercetării și elaborarea de studii în domeniul transporturilor rutiere.

(3) Ministerul Transporturilor, în calitate de autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere, are următoarele atribuții:

a) exercită autoritatea de registru și inspecție în transporturile rutiere;

b) organizează și ține evidența tuturor tipurilor de vehicule admise în circulație, cu excepția celor a căror evidență se ține, potrivit legii, de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și altele asemenea;

c) certifică încadrarea vehiculelor rutiere în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și folosința conform destinației;

d) clasifică vehiculele rutiere de transport persoane pe categorii de confort;

e) omologhează pentru circulație vehiculele rutiere, controlează, la producător și vânzător, conformitatea caracteristicilor tehnice ale vehiculelor cu tipul omologat și dispune, în caz de neconcordanță, suspendarea sau anularea certificatului de omologare;

f) certifică sau omologhează, potrivit reglementărilor în vigoare, echipamentele, piesele de schimb și materialele pentru vehicule rutiere fabricate în țară sau importate, și dispune, în caz de neconcordanță, suspendarea sau anularea certificatului de conformitate sau de omologare;

g) certifică încadrarea în normele de poluare și siguranță a circulației a vehiculelor rutiere destinate transportului internațional de mărfuri sau cu alte caracteristici speciale;

h) certifică sistemele calității implementate de producătorii de vehicule rutiere, componente, echipamente și materiale aferente acestora și pe cele implementate de ofertanții de servicii în domeniul transporturilor rutiere; acreditează laboratoarele de încercare aferente domeniului rutier;

i) autorizează agenții economici care prestează servicii de reparații sau desfășoară activitate de reconstruire a vehiculelor rutiere;

j) autorizează activitățile de transport rutier internațional, direct sau în tranzit, în conformitate cu prevederile legale și ale acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte;

k) autorizează înființarea și funcționarea stațiilor de inspecție tehnică, supraveghează și controlează activitatea acestora;

l) asigură efectuarea inspecției tehnice a vehiculelor rutiere în vederea reînmatriculării acestora, precum și inspecția tehnică periodică a acestora care efectuează transporturi de persoane și/sau de mărfuri în trafic internațional;

m) stabilește norme obligatorii privind organizarea și desfășurarea transporturilor rutiere și controlează respectarea acestora;

n) exercită controlul de stat privind respectarea reglementărilor interne și internaționale în activitățile specifice transporturilor rutiere;

o) acordă licență de transport operatorilor pentru efectuarea transporturilor rutiere publice;

p) acordă licență de execuție pe vehicul în funcție de categoriile și tipurile de transport rutier;

r) autorizează înființarea și funcționarea centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din sectorul de transporturi rutiere, cu excepția celor care aparțin Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații și altor instituții similare;

s) stabilește norme metodologice și organizează pregătirea, examinarea și atestarea profesională a instructorilor și profesorilor necesari procesului de pregătire și perfecționare profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere;

t) elaborează norme privind examinarea psihologică și medicală în vederea eliberării permisului de conducere auto, precum și pentru verificările periodice.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor poate desemna instituții publice subordonate și organisme tehnice specializate, care să elaboreze și să pună în aplicare normele tehnice și reglementările corespunzătoare și să asigure inspecția și controlul tehnic de specialitate ale transportului rutier.

Art. 6. — Instituțiile publice, organismele tehnice specializate și agenții economici prevăzuți la art. 5 se vor finanța din tarife și comisioane obținute din prestațiile specifice.

Art. 7. — Ministerul Transporturilor este autoritatea competentă pentru aplicarea acordurilor și convențiilor internaționale, bilaterale sau multilaterale, din domeniul transporturilor rutiere internaționale la care România este parte.

CAPITOLUL II

Executarea transporturilor

Art. 8. — Operatorii de transport rutier pot efectua transporturi rutiere publice și/sau în interes propriu în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 9. — Transportul rutier public se efectuează pe bază de contract, contra plată, de către un agent economic, titular al licenței obținute în condițiile prezentei ordonanțe, având ca obiect de activitate transportul rutier, care deține

în proprietate sau cu chirie vehicule rutiere, indiferent de capacitatea de transport a acestora.

Art. 10. — Transportul rutier în interes propriu poate fi efectuat în folos propriu sau în interes personal.

Art. 11. — Transportul rutier în folos propriu este efectuat fără încasarea unui tarif sau a echivalentului în natură ori în servicii al acestuia și se realizează, în principal, în următoarele condiții:

a) folosește vehicule deținute în proprietate sau închiriate, care sunt conduse de către angajați sau de unii membri asociați ai operatorului de transport;

b) este o activitate accesorie sau auxiliară a celorlalte activități ale operatorului de transport;

c) mărfurile sau bunurile sunt proprietatea operatorului de transport sau au fost vândute, cumpărate sau închiriate, ori au fost produse, extrase, prelucrate sau reparate de către acesta, scopul fiind numai acela de a le deplasa, transportul fiind spre sau de la operatorul de transport, pentru satisfacerea necesităților proprii;

d) persoanele transportate sunt angajații operatorului de transport sau membri de familie ai acestora, scopul transportului fiind pentru deplasare în interes familial, social sau de binefacere.

Art. 12. — Transportul rutier în interes personal se efectuează de persoane fizice, cu vehicul proprietate personală, cu respectarea prescripțiilor privind numărul de locuri și a masei maxime autorizate, pentru deplasarea membrilor familiei, precum și a bunurilor aflate în proprietatea lor.

Art. 13. — Transportul rutier intern și/sau internațional se execută de către operatorii de transport rutier, români sau străini, care dețin și utilizează autovehicule înmatriculate în România, conduse de persoane cu cetățenie română sau de către cetățeni străini cu drept de muncă în România.

Art. 14. — Transporturile rutiere internaționale directe sau în tranzit, sau transporturile în zona de mic trafic de frontieră pe teritoriul României se pot executa de către operatorii de transport rutier străini, cu respectarea legislației române, a acordurilor și convențiilor internaționale din domeniul transporturilor rutiere, la care România este parte.

Art. 15. — Transporturile rutiere în regim de cabotaj pe teritoriul României sunt interzise, dacă acordurile și convențiile internaționale din domeniul transporturilor rutiere, la care România este parte, nu prevăd altfel.

CAPITOLUL III

Regimul bunurilor de utilitate publică din domeniul transporturilor rutiere și infrastructurii rutiere

Art. 16. — Autogările, parcarile și stațiile pentru urcarea și coborârea călătorilor sunt bunuri de utilitate publică și pot fi în proprietatea publică a statului, a unităților administrativ-teritoriale ori proprietate privată.

Art. 17. — (1) Construirea unei autogări deschise traficului intern și/sau internațional se avizează de autoritatea competentă.

(2) Exploatarea unei autogări deschise traficului rutier intern și/sau internațional este permisă numai în baza autorizăției de funcționare, eliberată deținătorului autogării de către autoritatea competentă, cu valabilitate de minimum 5 ani.

Art. 18. — În localitățile în care există autogări, plecările, sosirile, și, respectiv, opririle în tranzit stabilite se vor face în și din acestea.

Art. 19. — Schimbarea destinației autogărilor sau a spațiilor tehnologice specifice activității de transport rutier, care ar afecta serviciul public, fără acordul autorității competente, este interzisă.

Art. 20. — Operatorii de transport care efectuează transport rutier de persoane prin curse regulate au acces nediscriminatoriu la serviciile autogării, conform programului de transport, contra cost.

Art. 21. — Amenajarea parcărilor în zonele de protecție a drumurilor publice este permisă cu acordul administratorilor drumurilor.

Art. 22. — (1) Amenajarea stațiilor pentru urcarea și coborârea călătorilor se face conform programelor de transport, la cererea operatorilor de transport.

(2) Locurile afectate stațiilor pentru urcarea și coborârea călătorilor se stabilesc de autoritățile administrației publice locale conform programului de transport de persoane prin curse regulate, cu avizul Ministerului de Interne; pentru amplasarea stațiilor pe drumurile publice naționale este necesar și acordul autorităților competente.

(3) Obligația amenajării și întreținerii stațiilor pentru urcarea și coborârea călătorilor aparține solicitantului.

Art. 23. — Pentru transportul rutier public de persoane în trafic internațional, efectuat prin curse regulate, toate capetele de linie și stațiile de oprire în tranzit sunt stabilite în autogări.

Art. 24. — În localitățile stațiuni turistice și balneo-climatice în care nu se află autogări pot fi stabilite ca puncte de oprire, plecare și sosire, hoteluri sau alte locuri, în care sunt asigurate serviciile minime aferente activității dintr-o autogară, cu avizul autorității administrației publice locale respective.

CAPITOLUL IV

Regimul vehiculelor rutiere

Art. 25. — (1) Operatorii de transport rutier sunt obligați să utilizeze vehicule rutiere care se încadrează în normele legale de siguranță și securitate a transporturilor rutiere.

(2) Pentru accesul pe infrastructurile rutiere, vehiculele rutiere, fabricate în țară sau în străinătate, înmatriculate sau care urmează a fi înmatriculate în România, sunt supuse omologării pentru circulație pe drumurile publice și inspecțiilor tehnice periodice, iar cele aparținând operatorilor de transport rutier public sunt supuse obținerii licenței de execuție pe vehicul, pe categorii și tipuri de transport.

(3) Transporturile rutiere sunt executate numai cu vehicule rutiere a căror stare tehnică corespunde normelor și standardelor naționale de siguranță rutieră și protecția mediului înconjurător, cu inspecția tehnică periodică și cu licență de execuție valabilă, iar certificarea tehnică corespunzătoare clasei și tipului de marfă și/sau persoane transportate;

Art. 26. — (1) Certificarea și omologarea pentru circulația pe drumurile publice a autovehiculelor noi sau reconstruite se acordă de către autoritatea competentă, care va elibera cartea de identitate a vehiculului rutier.

(2) Condițiile de certificare și de omologare pentru circulația pe drumurile publice se stabilesc de autoritatea competentă.

(3) Certificarea și omologarea pentru circulația pe drumurile publice vor fi solicitate de către producătorii de vehicule rutiere sau de reprezentanții autorizați ai acestora, ori de persoanele fizice sau juridice care le importă, după caz.

Art. 27. — (1) Agenții economici care prestează servicii de reparații și întreținere a vehiculelor rutiere pot desfășura aceste activități numai pe bază de autorizație de funcționare eliberată de autoritatea competentă.

(2) Normele metodologice și condițiile de desfășurare a activităților de reparații și întreținere a vehiculelor, precum și condițiile de acordare a autorizațiilor de funcționare a agenților economici care prestează asemenea servicii se stabilesc de autoritatea competentă.

Art. 28. — Echipamentele, piesele de schimb și materialele pentru autovehicule și remorci, fabricate în țară sau importate, trebuie să fie certificate sau omologate din punct de vedere tehnic, potrivit reglementărilor în vigoare, de către autoritatea competentă.

Art. 29. — Lista echipamentelor, pieselor de schimb și materialelor pentru vehiculele rutiere, pentru care este necesară certificarea sau omologarea, se stabilește de autoritatea competentă.

Art. 30. — Autovehiculele utilizate în transporturile rutiere, cărora li se aplică prevederile Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (AETR), vor fi echipate cu aparate de control, omologate internațional, instalate și sigilate conform prescripțiilor tehnice specifice.

Art. 31. — (1) Autocarele și autobuzele pentru transporturile publice de persoane în trafic național și internațional se clasifică pe stele și categorii, în funcție de caracteristicile tehnice, de siguranță și de confort.

(2) Criteriile și condițiile de clasificare a autobuzelor și autocarelor, modelul și conținutul certificatului de clasificare, precum și perioada de valabilitate a acestuia se stabilesc prin norme metodologice elaborate de autoritatea competentă, având ca bază sistemul de clasificare internațional.

(3) Clasificarea autocarelor și autobuzelor se solicită de operatorul de transport rutier care desfășoară activitate de transport de persoane.

(4) În cazul în care autocarele și autobuzele nu-și mențin caracteristicile tehnice și de exploatare, conform criteriilor de clasificare, acestora li se retrage certificatul de clasificare.

CAPITOLUL V

Exercitarea profesiei de operator de transport rutier public

Art. 32. — Operatorii de transport rutier au acces liber și nediscriminatoriu la activitățile de transport rutier public.

Art. 33. — (1) Pot desfășura activități de transport rutier public operatorii de transport rutier înscrși în *Registrul operatorilor de transport rutier*, ținut de autoritatea competentă.

(2) În *Registrul operatorilor de transport rutier* se înscriu operatorii de transport rutier autorizați și licențiați în condițiile prezentei ordonanțe.

(3) Modul de întocmire, completare și gestionare, precum și condițiile pentru înscrierea în *Registrul operatorilor de transport rutier* se stabilesc de autoritatea competentă.

Art. 34. — Licența de transport se acordă operatorilor de transport rutier public care îndeplinesc condițiile de onorabilitate, dotare tehnică corespunzătoare, capacitate profesională și capacitate financiară, stabilite de autoritatea competentă.

Art. 35. — (1) Licența de transport se eliberează de autoritatea competentă pentru o perioadă de 5 ani și se vizează anual.

(2) În cazul când operatorul de transport deține vehicule rutiere pe bază de contract de închiriere, licența de transport se acordă pe perioada de valabilitate a acestui contract, dar nu mai mult de 5 ani.

Art. 36. — Licențele de transport pot fi suspendate sau anulate în caz de abateri grave sau repetate de la reglementările specifice privind transportul rutier și protecția mediului, când una dintre condițiile impuse pentru obținerea licenței de transport nu mai este îndeplinită.

Art. 37. — (1) Efectuarea unui transport rutier public de o anumită categorie și un anumit tip de transport este permisă pe baza licenței de execuție, emisă de autoritatea competentă pentru fiecare vehicul, pe număr de circulație.

(2) Licența de execuție, împreună cu celelalte documente stabilite de autoritatea competentă, trebuie să se afle la bordul vehiculului rutier și vor fi prezentate organelor de inspecție și control abilitate.

(3) Licența de execuție se acordă pe perioada solicitată de către operatorul de transport, dar nu mai mare de un an.

Art. 38. — Licența de execuție poate fi suspendată sau anulată în cazul în care nu sunt respectate condițiile impuse la eliberare.

CAPITOLUL VI

Tarife ce se aplică în domeniul transporturilor rutiere

Art. 39. — Regimul tarifelor și al comisioanelor pentru eliberarea de licențe de transport și de licențe de execuție se stabilește de autoritatea competentă.

CAPITOLUL VII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 40. — Constituie contravenție, în măsura în care, potrivit legii penale nu sunt considerate infracțiuni, și se sancționează ca atare următoarele fapte:

a) efectuarea de transporturi fără licențe, cu licențe suspendate sau anulate;

b) efectuarea de transporturi pentru terți, contra plată, de către operatorii de transport rutier în interes propriu;

c) utilizarea de către operatorii de transport rutier a unor conducători auto străini, fără drept de muncă în România, pentru conducerea autovehiculelor în trafic național și/sau internațional;

d) efectuarea de transporturi turistice în trafic intern și internațional sau de transporturi publice de persoane, în trafic internațional, cu autocare neclasificate sau cu certificat de clasificare expirat;

e) acordarea licențelor de transport și a licențelor de execuție pentru operatorii de transport rutier public, cu încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe;

f) transportul de mărfuri periculoase sau perisabile și de animale vii, fără îndeplinirea tuturor condițiilor referitoare la conducătorul auto, marfă și vehicul, impuse acestor transporturi;

g) comercializarea de vehicule ale căror caracteristici tehnice nu mai corespund datelor menționate în cartea de identitate a vehiculului;

h) comercializarea de vehicule care nu au fost supuse omologării pentru circulație sau de echipamente, piese de schimb și materiale care nu au fost certificate în conformitate cu prevederile legale;

i) funcționarea unităților de reparații și întreținere și a stațiilor de inspecție tehnică fără autorizație sau cu termenul de valabilitate expirat;

j) atestarea ca bun pentru circulația pe drumurile publice a unui vehicul care nu îndeplinește condițiile tehnice;

k) nerespectarea metodologiei de efectuare a inspecției tehnice, de completare și de eliberare a documentelor;

l) înscrierea unor informații false privind numărul de stele sau categoria de clasificare a autobuzelor sau a autocarelor;

m) nerespectarea de către conducătorii auto a timpilor de conducere și de repaus, stabiliți conform prevederilor Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (AETR);

n) modificarea datelor din diagramele aparatelor de control prevăzute la art. 30;

o) efectuarea de către conducătorul auto a transporturilor publice de persoane, prin curse regulate, în trafic pre-urban, județean, interjudețean și internațional, fără legitimații de călătorie sau cu legitimații nevalabile;